

Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

**73-150 Łobez, ul. Niepodległości 13
telefon 91 3975082 telefon/fax 91 3976276
e-mail mgopslobez@op.pl**

**Sprawozdanie z działalności
Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Łobzie za 2017 rok**

WSTĘP

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej (MGOPS) w Łobzie obejmuje swym działaniem miasto i gminę liczącą łącznie 13.429 mieszkańców (3.643 osoby na terenach wiejskich i 9.786 w Łobzie).

Łobez jest miastem, w którym Ośrodek Pomocy Społecznej ma szczególne znaczenie i wiele różnorodnych zadań do spełnienia. Na terenie miasta i gminy panuje strukturalne bezrobocie. Stan ten budzi wiele problemów społecznych wymagających interwencji pracowników Ośrodka. Powoduje to, że jego funkcjonowanie musi być szczególnie efektywne i różnorodne.

Głównym zadaniem Ośrodka Pomocy Społecznej jest przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych przez pracowników socjalnych u rodzin i osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, życiowej, rodzinnej, zdrowotnej ubiegających się o różnego rodzaju pomoc państwa w celu przezwyciężenia tej sytuacji. Na podstawie wywiadów oraz koniecznych dokumentów Ośrodek wydaje decyzje administracyjne o przyznaniu lub odmowie przyznania pomocy finansowej lub w naturze w formie zasiłków stałych, celowych, okresowych, wyżywienia dzieci i młodzieży w przedszkolach, szkołach, internatach. Ponadto wydawane są decyzje administracyjne w sprawie usług opiekuńczych, rehabilitacyjnych oraz decyzje kierujące i o odpłatności za pobyt mieszkańców naszej gminy w domach pomocy społecznej. W ramach zadań realizowanych z zakresu pomocy społecznej MGOPS w Łobzie współpracuje ze Stowarzyszeniem DIOGENES w Rynowie, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Łobzie, CIS „Od Nowa” i „Pasja”, Komendą Powiatową Policji w Łobzie, pedagogami szkolnymi, kuratorami zawodowymi i społecznymi przy Sądzie Rejonowym w Łobzie.

CHARAKTERYSTYKA DZIAŁALNOŚCI MIEJSKO – GMINNEGO OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ W ŁOBZIE

1. Zakres realizowanych zadań

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie jest jednostką budżetową Gminy Łobez i działa na podstawie:

- uchwały Nr XII/69/90 Rady Narodowej w Łobzie z dnia 18.02.1990 r. o powołaniu Ośrodka
- uchwały Nr XXXVIII/375/14 Rady Miejskiej w Łobzie z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie uchwalenia statutu Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łobzie.

Ośrodek został powołany w celu realizacji zadań pomocy społecznej, które stanowią podstawowy trzon jego działalności. Głównym celem działań, podejmowanych przez Ośrodek jest udzielanie osobom i rodzinom różnych form wsparcia, umożliwiających przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia i możliwości.

W 2017 roku oprócz szeroko rozumianych zadań pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej Ośrodek realizował zadania wynikające w szczególności z:

- ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych,
- ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych,
- ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - prawo energetyczne,
- ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia,
- ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,

- ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym,
- ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego,
- ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji społecznej, zawodowej osób niepełnosprawnych,
- ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,
- ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- ustawy z dnia 7 września 2007 roku o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
- ustawy z dnia 29 grudnia 2005 roku o ustanowieniu programu wieloletniego "Pomoc państwa w zakresie dożywiania",
- ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny,
- ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci,
- ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów.

2. Struktura organizacyjna M-G OPS w Łobzie

Ośrodek musi realizować kolejne, nowe zadania. Uchwałą Nr XXXVIII/375/14 Rady Miejskiej w Łobzie z dnia 5 lutego 2014 r. uchwalono nowy statut Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łobzie, w którym zatwierdzona została struktura organizacyjna Ośrodka. Wyodrębniono następujące komórki organizacyjne w celu stworzenia warunków do realizacji wszystkich zadań:

Lp.	Stanowisko	Liczba osób
1.	Dyrektor M-GOPS	1
2.	Z-ca Dyrektora M-GOPS	1
3.	Księgowość	5
4.	Sekcja Diagnostyczna	7
5.	Sekcja Świadczeń Rodzinnych i Funduszu Alimentacyjnego	8
6.	Sekcja Usług Opiekuńczych i Rehabilitacji	14
7.	Pracownicy realizacji	3
8.	Asystenci rodziny	2
9.	Wychowawcy w Placówkach Wsparcia Dziennego	4
10.	Pracownik ds. osobowych i Inspektor BHP	2
11.	Pracownik ds. dodatków mieszkaniowych	1
12.	Sprzątaczką	1
	ŁĄCZNIE	49

3. Pomoc społeczna

Od dnia 1.05.2004 r. weszła w życie nowa ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, która uregulowała poziom zabezpieczenia potrzeb w rodzinach, wykazujących dysfunkcje. Od 1.10.2015 r. zostało ustalone nowe kryterium dochodowe: 514 zł na 1 osobę w rodzinie i 634 zł dla osoby samotnie gospodarującej, co oznacza, że ze świadczeń pomocy społecznej mogą korzystać osoby i rodziny o najniższym statusie ekonomicznym. Jednocześnie większość zadań pomocy społecznej w tym zasiłki okresowe włączono w zakres zadań własnych, obowiązkowych gminy.

Liczba klientów pomocy społecznej

W 2017 roku z różnych form pomocy, także i pracy socjalnej Ośrodka, skorzystało łącznie 436 rodzin, z tym z terenów wiejskich 152 rodziny.

Prawo do świadczeń z pomocy społecznej przysługuje osobom, których dochód nie przekracza :

- 1) osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza kwoty 634,00 zł,
 - 2) osobie w rodzinie, w której dochód na osobę nie przekracza kwoty 514,00 zł,
- przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art. 7 pkt 2-15 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

Art. 7. w/w ustawy brzmi „Pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom w szczególności z powodu:

- 1) ubóstwa;
- 2) sieroctwa;
- 3) bezdomności;
- 4) bezrobocia;
- 5) niepełnosprawności;
- 6) długotrwałej lub ciężkiej choroby;
- 7) przemocy w rodzinie;
- 7a) potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi;
- 8) potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności;
- 9) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych;
- 10) (uchylony)
- 11) trudności w integracji cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 12) trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;
- 13) alkoholizmu lub narkomanii;
- 14) zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej;
- 15) klęski żywiołowej lub ekologicznej.”

Podstawowymi przyczynami, z powodu, których udzielana jest pomoc społeczna na terenie naszej gminy, są:

L.p.	Powód przyznania pomocy	Liczba osób samotnie gospodarujących/rodzin w 2017 roku	
		Ogółem	Na wsi
1.	Ubóstwo	318	129
2.	Bezrobocie	261	111
3.	Niepełnosprawność	141	44
4.	Długotrwała lub ciężka choroba	180	43
5.	Alkoholizm	90	30
6.	Samotne wychowywanie dzieci	29	8
7.	Wielodzietność	44	18

8.	Sieroctwo	1	0
9.	Potrzeba ochrony macierzyństwa	33	11
10.	Powrót z zakładu karnego	10	4
11.	Przemoc w rodzinie	1	0
12.	Bezdomność	18	6
13.	Narkomania	2	0
14.	Zdarzenia losowe	2	2
15.	Kłęska suszy	0	0

W 2017 roku Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie wydał:

- z pomocy społecznej 2212 decyzji administracyjnych, w tym 20 decyzji odmownych,
- ze świadczeń rodzinnych 1426 decyzji, w tym 74 decyzji odmownych,
- ze świadczeń wychowawczych 1187 decyzje, w tym 34 decyzji odmownych,
- z funduszu alimentacyjnego 203, w tym 7 odmownych,
- z dodatków mieszkaniowych 340 decyzji, w tym 24 decyzji odmownych,
- z dodatków energetycznych 72 decyzje,
- 345 zaświadczeń.

W 2017 r. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie nadal jest organizatorem prac społecznie użytecznych dla bezrobotnych mieszkańców Gminy Łobez. Praca wykonywana jest w wymiarze 40 godzin miesięcznie. Prace społecznie użyteczne organizowane są w okresie marzec - grudzień. W diagnozowanym okresie pracowało 35 osób.

Usługi opiekuńcze i rehabilitacyjne

Zadania Sekcji Usług Opiekuńczych i Rehabilitacji działających w ramach Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łobzie realizuje 11 opiekunek i 2 techników fizjoterapeutów. Usługi opiekuńcze skierowane są do osób starszych, wymagających wsparcia w codziennym funkcjonowaniu. Na terenach wiejskich pomoc osobom starszym świadczona jest w ramach umów zlecenia przez mieszkańców danej wsi.

W 2017 roku MGOPS w Łobzie przystąpił do pilotażowego programu „Animator Seniora“ w ramach, którego jedna osoba pracowała w tutejszym Ośrodku na czas określony.

Usługi opiekuńcze świadczone są w domu chorego w zakresie czynności pielęgnacyjnych i gospodarczych. W zależności od stanu zdrowia podopiecznego i obowiązków, jakie są do wypełnienia opiekunka przebywa u chorego.

Dobrze zorganizowana pomoc w domu zapobiega pogłębianiu się stanu chorobowego i trudności życiowych, co umożliwia utrzymanie danej osoby w miejscu zamieszkania. Nie zachodzi potrzeba umieszczenia tej osoby w domu pomocy społecznej.

Pracownicy Sekcji Usług Opiekuńczych i Rehabilitacji w 2017 r. objęli pomocą usługową 194 osoby, w tym:

- usługi opiekuńcze na terenie wsi 7 osób,
- usługi specjalistyczne 6 osób,
- usługi opiekuńcze 49 osób,
- rehabilitacja 132 osoby.

Działalność Centrum Rehabilitacji nastawiona jest szczególnie na rehabilitację dzieci i młodzieży z różnymi dysfunkcjami organizmu. Osoby dorosłe wymagające rehabilitacji również mogą skorzystać z tego rodzaju usług.

Kierowanie do domów pomocy społecznej

Zadaniem własnym gminy jest ponoszenie opłat za osoby, które zostały skierowane do domu pomocy społecznej.

Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do pobytu w domu pomocy społecznej. Pobyt w domu pomocy społecznej winien być ostatecznością, po wyczerpaniu wszystkich form pomocy środowiskowej. Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej od 2004 r. koszty pobytu w domu pomocy społecznej pokrywane są na następujących zasadach:

- mieszkaniec domu, nie więcej jednak niż 70% swojego dochodu,
- małżonek, zstępni przed wstępnymi – zgodnie z umową zawartą w trybie art.102 ust.2 ustawy o pomocy społecznej;
- Gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej – w wysokości różnicy między średnim kosztem utrzymania w domu pomocy społecznej a opłatami wnoszonymi przez osoby wymienione wyżej.

	Ilość osób	W tym mieszkańcy wsi	Koszty poniesione przez Gminę
2017 r.	32	11	764.801,00

Pomoc pieniężna i w naturze

Pomoc społeczna polega w szczególności na:

- 1) przyznawaniu i wypłacaniu przewidzianych ustawą świadczeń;
- 2) pracy socjalnej;
- 3) prowadzeniu i rozwoju niezbędnej infrastruktury socjalnej;
- 4) analizie i ocenie zjawisk rodzących zapotrzebowanie na świadczenia z pomocy społecznej;
- 5) realizacji zadań wynikających z rozeznaczonych potrzeb społecznych;
- 6) rozwijaniu nowych form pomocy społecznej i samopomocy w ramach zidentyfikowanych potrzeb.

Rodzaje świadczeń przyznawanych i wypłacanych w formie pieniężnej lub w naturze to:

1. zasiłki stałe, które przysługują:
 - pełnoletniej osobie samotnie gospodarującej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu wieku lub niepełnosprawności, jeżeli jej dochód jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej tj. 634 zł.;
 - pełnoletniej osobie pozostającej w rodzinie, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu wieku lub niepełnosprawności, jeżeli jej dochód, jak również dochód na osobę w rodzinie jest niższy od kryterium dochodowego na osobę w rodzinie tj. 514 zł.
2. zasiłki okresowe, które przysługują w szczególności ze względu na długotrwałą chorobę, niepełnosprawność, bezrobocie, możliwość utrzymania lub nabycia uprawnień do świadczeń z innych systemów zabezpieczenia społecznego:
 - osobie samotnie gospodarującej, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej;
 - rodzinie, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego rodziny
3. zasiłki celowe na pokrycie wydatków związanych z zakupem: żywności, opału, leków, obuwia, odzieży, opłacenia energii elektrycznej, czynszu, wody,
4. zasiłki celowe na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego,

5. opłacanie składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osobę, która zrezygnuje z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie niezamieszkującymi matką, ojcem lub rodzeństwem;
6. dożywianie dzieci,
7. sprawienie pogrzebu,
8. opłacanie schronienia osobom bezdomnym, przebywającym w placówkach,
9. specjalne zasiłki celowe,
10. opłacanie składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia

Pomoc pieniężną i w naturze udzielaną w 2017 roku najuboższym osobom i rodzinom naszej gminy przedstawia poniższa tabela.

L.p.	Rodzaj zasiłku	Liczba rodzin	Kwota pomocy
I.	Zadania zlecone – ogółem	28	59.255,00
1.	Specjalistyczne usługi opiekuńcze	28	59.255,00
II.	Składki na ubezpieczenie zdrowotne	134	51.382,00
III	Zadania własne - Ogółem		2.266.078,62
1.	Zasiłki okresowe	236	463.712,00
2.	Zasiłki stałe	81	370.000,00
3.	Usługi w DPS	32	764.801,00
4.	Zasiłki celowe ogółem	276	667.565,62
	W tym:		
a.	Na leki	24	6.973,00
b.	Na zakup opału	127	49.719,60
c.	Inne	33	21.492,02
5.	Na żywność oraz obiady	238	573.721,00
6.	Sprawienie pogrzebu	1	3.660,00
7.	Zdarzenie losowe	2	12.000,00

Praca socjalna

Praca socjalna to działalność zawodowa pracowników socjalnych mająca na celu pomoc osobom i rodzinom we wzmacnianiu lub odzyskiwaniu zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie poprzez pełnienie odpowiednich ról społecznych oraz tworzenie warunków sprzyjających temu celowi. Praca socjalna prowadzona jest w oparciu o dokonanie diagnozy sytuacji klienta, opracowanie planu pomocy i wsparcia w zależności od indywidualnej sytuacji oraz posiadanego potencjału osobistego. Ważne jest systemowe i całościowe podejście do osoby/ rodziny, w zależności od problemów występujących w rodzinie.

Główne formy pracy socjalnej:

- rozpoznawanie indywidualnych potrzeb klientów,
- opracowywanie indywidualnych planów pomocy,
- wspomaganie i prowadzenie poszczególnych przypadków i grup w celu usamodzielnienia życiowego, motywowanie do podejmowania działań,
- wnioskowanie o udzielanie świadczeń pomocy społecznej,
- organizowanie wszechstronnego wsparcia z udziałem różnych podmiotów współpracujących z MGOPS w Łobzie (Sąd, Policja, szkoły, ZUS, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna),
- ocena podejmowanych działań i ich weryfikacja,
- prowadzenie działań mających na celu informowanie, kierowanie do odpowiednich instytucji, pomoc w załatwianiu spraw urzędowych.

Praca socjalna jest działalnością niewymierną, ale jakże ważną, gdyż ma na celu pobudzenie i ukierunkowanie motywacji jednostki, wyzwolenie jej „sił” aby mogła sama sprostać przeciwnościom.

Pracownicy socjalni Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łobzie w 2017 roku udzielili pomocy w postaci pracy socjalnej 350 rodzinom.

4. Dodatki mieszkaniowe

Od 16 października 2000 r. Ośrodek przejął od gminy zadanie – przyznawanie i wypłacanie dodatków mieszkaniowych. Dodatki mieszkaniowe są finansowane w całości ze środków własnych gminy. W 2017 roku Ośrodek wydał łącznie 340 decyzji administracyjnych w sprawie dodatków mieszkaniowych oraz 72 decyzje administracyjne w sprawie dodatków energetycznych.

Podział dodatków mieszkaniowych ze względu zarządcę nieruchomości w 2017 roku przedstawiał się następująco:

Wyszczególnienie		Miasto		Wieś	
		Liczba wypłaconych dodatków mieszkaniowych	Kwota wypłaconych dodatków mieszkaniowych	Liczba wypłaconych dodatków mieszkaniowych	Kwota wypłaconych dodatków mieszkaniowych
Ogółem		1.352	229.819,70	450	87.792,29
ogółem w zasobie	Gminnym	573	105.974,82	258	53.956,52
	Spółdzielczym	333	47.555,55	0	0
	Wspólnot mieszkaniowych	360	59.811,66	124	24.185,36
	Prywatnym	86	16.477,67	68	9.650,41
	TBS	-	-	-	-
	Innym	-	-	-	-

W 2017 roku z pomocy w formie dodatków energetycznych skorzystało 38 rodzin na łączną kwotę 4.920,73 zł.

5. Świadczenia Rodzinne i Fundusz Alimentacyjny

Świadczenia rodzinne obejmują:

1. zasiłek rodzinny wraz z dodatkami do zasiłku rodzinnego z tytułu: urodzenia dziecka, opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego, samotnego wychowywania dziecka, wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej, kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego, rozpoczęcia roku szkolnego, podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania (na dojazd do szkoły lub zamieszkanie w miejscowości, w której znajduje się siedziba szkoły),
2. świadczenia opiekuńcze: zasiłek pielęgnacyjny, świadczenie pielęgnacyjne oraz specjalny zasiłek opiekuńczy,
3. jednorazową zapomogę z tytułu urodzenia się dziecka.

System świadczeń rodzinnych, określony w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, skierowany jest do rodzin, w których miesięczny dochód w przeliczeniu na osobę w rodzinie nie przekracza miesięcznie kwoty 674 zł netto, a w przypadku rodzin wychowujących dziecko niepełnosprawne – 764 zł netto.

Zasiłki rodzinne realizowane są w okresach zasiłkowych trwających od 1 listopada do 31 października następnego roku.

Zasiłek pielęgnacyjny

Zasiłek pielęgnacyjny przyznaje się w celu częściowego pokrycia wydatków wynikających z konieczności zapewnienia osobie niepełnosprawnej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Zasiłek pielęgnacyjny przysługuje w wysokości 153,00 zł miesięcznie i nie jest zależny od kryterium dochodowego. Prawo do zasiłku pielęgnacyjnego przysługuje na czas nieokreślony chyba, że orzeczenie zostało wydane na czas określony, wówczas przysługuje do ostatniego dnia miesiąca, w którym upływa termin ważności orzeczenia.

Zasiłek pielęgnacyjny nie przysługuje osobie uprawnionej do dodatku pielęgnacyjnego, jak również osobie umieszczonej w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie.

Świadczenie pielęgnacyjne

Świadczenie pielęgnacyjne przysługuje z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje matce albo ojcu, opiekunowi faktycznemu dziecka, osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną, innym osobom, na których ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności, jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz koniecznością stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Świadczenie to przysługuje jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała nie później niż do ukończenia 18 roku życia lub w trakcie nauki, jednak nie później niż do ukończenia 25 roku życia.

Świadczenie pielęgnacyjne przysługuje w wysokości 1406 zł miesięcznie i nie jest zależne od kryterium dochodowego. W 2017 roku świadczenie pielęgnacyjne pobierało łącznie 50 osób.

Specjalny zasiłek opiekuńczy

Specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje osobom, na których ciąży obowiązek alimentacyjny, a także małżonkom (od dnia 15.05.2014 r.), jeżeli rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania stałej opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz koniecznością stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje, jeżeli łączny dochód rodziny osoby sprawującej opiekę oraz rodziny osoby wymagającej opieki w przeliczeniu na osobę nie przekracza kwoty 764 zł.

O przyznanie specjalnego zasiłku opiekuńczego w 2017 roku ubiegało się 26 osób. Wydano 24 decyzje przyznające to świadczenie oraz 2 decyzje odmowne ze względu na niespełnianie warunków.

Zasiłek dla opiekuna

Zasiłek dla opiekuna przysługuje od dnia 1 lipca 2013 r. na podstawie ustawy o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów z dnia 4 kwietnia 2014 r., która określa warunki nabywania oraz zasady ustalania i wypłacania zasiłków dla opiekunów osobom, które utraciły prawo do świadczenia pielęgnacyjnego z dniem 1 lipca 2013 r. w związku z wygaśnięciem decyzji przyznającej prawo do świadczenia pielęgnacyjnego.

Zasiłek dla opiekuna przysługuje w wysokości 520,00 zł miesięcznie niezależnie od dochodu do dnia ważności orzeczenia o niepełnosprawności.

W 2017 roku 21 osób pobierało zasiłek dla opiekuna na łączną kwotę 109.708,00 zł.

Wydatki na składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne przedstawia poniższe zestawienie:

- składki na ubezpieczenie emerytalne - 168.514,00 zł,
- składki na ubezpieczenie zdrowotne - 46.888,00 zł.

Jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się żywego dziecka „tzw. becikowe”

Jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się żywego dziecka przysługuje w wysokości 1000,00 zł na jedno dziecko matce, ojcu, opiekunowi prawnemu lub opiekunowi faktycznemu dziecka, jeżeli kobieta pozostawała pod opieką medyczną nie później niż od 10 tygodnia ciąży do porodu, jeżeli łączny dochód rodziny w przeliczeniu na osobę nie przekracza kwoty 1922 zł. Wniosek o wypłatę zapomogi składa się w terminie do 12 miesięcy od dnia narodzin dziecka. W 2017 roku wypłacono 115 jednorazowych świadczeń.

Wydatki oraz liczba udzielonych świadczeń rodzinnych w 2017 roku przedstawia poniższa tabela:

	2017	
	Liczba świadczeń	Kwota wydatków (w zł)
Zasiłki rodzinne	12.229	1.403.638
Dodatki do zasiłków rodzinnych:	5.338	636.723
W tym z tytułu:		
• Urodzenia dziecka	79	62.165
• Opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego	240	91.341
• Samotnego wychowywania dziecka	694	125.337
• Z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego	541	56.104
• Rozpoczęcia roku szkolnego	701	70.031
• Podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania	707	57.422
• Z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej	1869	174.323
Świadczenie rodzicielskie	661	607.719
Zasiłki pielęgnacyjne	3.655	559.215
Świadczenia pielęgnacyjne	535	743.699
Specjalny zasiłek opiekuńczy	237	119.371
Jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia dziecka	115	115.000
Jednorazowe świadczenie „za życiem”	1	4.000

Z tytułu nienależnie pobranych świadczeń rodzinnych w 2017 r. odzyskano kwotę 19.186 zł. Stan należności niespłaconych na koniec 2017 r. wyniósł 24.110 zł.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują:

- do ukończenia 18 roku życia,
- do ukończenia 25 roku życia, w przypadku gdy osoba uprawniona uczy się w szkole lub szkole wyższej,
- bezterminowo, w przypadku gdy osoba uprawniona posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności
- jeżeli osoba uprawniona (dziecko) ma zasądzone od rodzica alimenty (mogą to być również alimenty na podstawie ugody zawartej przed sądem), jeżeli egzekucja alimentów jest bezskuteczna.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty 725,00 zł (przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego do dochodu rodziny nie wlicza się otrzymywanej w poprzednim roku zaliczki alimentacyjnej oraz dochodu rodzica zobowiązanego do alimentacji, nie jest on wliczany do składu rodziny). Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalonych alimentów, jednakże nie wyższej niż 500 zł.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego nie przysługują, jeżeli osoba uprawniona (dziecko):

- została umieszczona w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie (dom pomocy społecznej, placówka opiekuńczo - wychowawcza, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy, areszt śledczy, zakład karny, zakład opiekuńczo – leczniczy, zakład pielęgnacyjno – opiekuńczy, a także szkoła wojskowa lub inna szkoła zapewniająca nieodpłatne pełne utrzymanie),
- przebywa w rodzinie zastępczej,
- zawarła związek małżeński.

Postępowanie wobec dłużników alimentacyjnych

Zasady postępowania wobec dłużników alimentacyjnych określa ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów. Organ właściwy dłużnika po otrzymaniu wniosku o podjęcie działań wobec dłużnika alimentacyjnego przeprowadza wywiad alimentacyjny, w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika alimentacyjnego, a także jego stanu zdrowia oraz przyczyn niełożenia na utrzymanie osoby uprawnionej oraz odbiera od niego oświadczenie majątkowe. Organ właściwy dłużnika przekazuje komornikowi sądowemu informacje mające wpływ na skuteczność prowadzonej egzekucji, w szczególności zawarte w wywiadzie alimentacyjnym oraz oświadczeniu majątkowym dłużnika alimentacyjnego.

W przypadku, gdy dłużnik alimentacyjny nie może wywiązać się ze swoich zobowiązań z powodu braku zatrudnienia, organ właściwy dłużnika zobowiązuje go do zarejestrowania się jako osoba bezrobotna albo jako poszukująca pracy. Jeżeli dłużnik alimentacyjny uniemożliwia przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego lub odmówił:

1. złożenia oświadczenia majątkowego,
2. zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy,
3. bez uzasadnionej przyczyny, w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, wykonywania prac społecznie użytecznych, prac interwencyjnych, robót publicznych, prac na zasadach robót publicznych albo udziału w szkoleniu, stażu lub przygotowaniu zawodowym dorosłych

organ właściwy dłużnika wszczyna postępowanie dotyczące uznania dłużnika za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

W 2017r. prowadzono działania wobec 245 dłużników alimentacyjnych. Podjęte działania:

- przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego - 22,
- zobowiązanie dłużnika do zarejestrowania się w Urzędzie Pracy - 10,
- poinformowanie powiatowego urzędu pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika - 11,
- wszczęcie postępowania dotyczącego uznania dłużnika za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych - 5,

- wydanie decyzji o uznaniu dłużnika za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych - 3,
- złożenie wniosku o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika - 2,
- złożenie wniosku o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 KK - 101.

W pozostałych przypadkach sprawy w toku – w stosunku do części dłużników trwa postępowanie mające na celu ustalenie organu właściwego dłużnika bądź stwierdzono, iż nie istnieje organ właściwy do przeprowadzania postępowania wobec dłużnika, ponieważ przebywa on w zakładzie karnym, areszcie śledczym lub poza granicami kraju.

W 2017 r. nie wystawiono dłużnikom alimentacyjnym upomnień ani tytułów wykonawczych do Naczelnika Urzędu Skarbowego w związku z obowiązkiem przyłączenia się do egzekucji do komornika sądowego.

W 2017 r. złożono 148 wniosków o przyłączenie do egzekucji do komornika sądowego.

Zadłużenie z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego na dzień 31.12.2017 r. przedstawia poniższa tabela:

Liczba dłużników	Zadłużenie z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego	Zadłużenie z tytułu odsetek od wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego
304	3.326.685,34	1.850.582,27

W celu zwiększenia skuteczności egzekucji Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie współpracuje z 5 biurami informacji gospodarczej (KRD, ERIF, KBIG, InfoMonitor, KIDT). Dłużnicy, których zaległość przekracza 6 miesięcy wpisywani są do rejestrów w/w biur.

Na dzień 31.12.2017r. było zgłoszonych **206 dłużników**.

W wyniku prowadzonego postępowania w 2017 r. wyegzekwowano od dłużników alimentacyjnych kwotę **275.281,30 zł tytułem zwrotu należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego**, z czego kwota **212.635,43 zł** została przekazana na dochody do budżetu państwa, kwota **62.645,87 zł** przekazana na dochody własne gminy wierzyciela.

W roku 2017 r. zwroty dłużników alimentacyjnych z tytułu wypłaconych zaliczek alimentacyjnych wyniosły **19.226,00 zł**.

Świadczenie wychowawcze Program - Rodzina 500 plus

Od 1 kwietnia 2016 r. Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie wypłaca świadczenia wychowawcze w kwocie 500,00 zł miesięcznie. Świadczenie wychowawcze na pierwsze dziecko w rodzinie przysługuje, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę nie przekracza kwoty 800,00 zł lub 1200,00 zł, jeżeli członkiem rodziny jest dziecko niepełnosprawne.

	2016		2017	
Liczba rodzin pobierających świadczenie wychowawcze	985		1071	
Świadczenia wychowawcze	Liczba świadczeń	Kwota wydatków (w zł)	Liczba świadczeń	Kwota wydatków (w zł)
	12.746	6.298.161,22	17.064	8.496.411,70

6. Zespół Interdyscyplinarny

Od 2010 roku przy Miejsko – Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Łobzie działa Zespół Interdyscyplinarny, powołany uchwałą Rady Miejskiej.

Zespół interdyscyplinarny powołuje Burmistrz. W skład zespołu powołuje się przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia i organizacji pozarządowych. W skład zespołu interdyscyplinarnego wchodzi także kuratorzy sądowi przedstawiciele instytucji działających na rzecz przeciwdziałania przemocy jak również prokuratorzy. Zespół Interdyscyplinarny podejmuje współpracę celem udzielenia pomocy podopiecznemu lub całej rodzinie. Działania Zespołu skierowane są do rodzin znajdujących się w kryzysie, niewydolnych wychowawczo i ukierunkowane są na rozwiązanie konkretnego problemu w rodzinie. Celem istnienia zespołu interdyscyplinarnego jest działalność profilaktyczna i pomoc rodzinom w przezwyciężaniu trudnych sytuacji życiowych.

Posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego odbywają się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na trzy miesiące. Obsługę organizacyjno-techniczną zespołu zapewnia ośrodek pomocy społecznej.

Adresatami działań podejmowanych przez zespół interdyscyplinarny są rodziny, w których zdarzają się przypadki stosowania przemocy wobec dziecka lub współmałżonka, a także rodziny, w których dzieci są zaniedbywane i pozbawione należytej opieki.

Uruchomienie pracy Zespołu może nastąpić na:

- prośbę rodzica lub innych dorosłych członków rodziny,
- prośbę dziecka,
- informacje uzyskane od członków społeczności lokalnej,
- informacje uzyskane z placówek oświatowych,
- informacje innych służb,
- informacje anonimowe.

Podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty” i nie wymaga zgody osoby pokrzywdzonej.

Zadania zespołu interdyscyplinarnego

Zespół ma za zadanie diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mającym na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, rozpowszechnienie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym i inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Konieczne jest opracowywanie i realizacja indywidualnych planów pomocy i inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc, a następnie monitorowanie sytuacji w tych rodzinach. Do zadań zespołu należy również dokumentowanie podejmowanych działań, a także ich efektów.

Grupy robocze

Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia. W skład grup roboczych mogą wchodzić także

kuratorzy sądowi oraz przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Prace w ramach grup roboczych są prowadzone w zależności od potrzeb zgłaszanych przez zespół interdyscyplinarny lub wynikających z problemów występujących w indywidualnych przypadkach.

Zadania grup roboczych

Zadaniem grup roboczych jest opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy, dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

Osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał osobę stosującą przemoc do opuszczenia mieszkania. Postanowienie zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Sprawca, pomimo że jest właścicielem mieszkania będzie musiał opuścić mieszkanie, lecz właścicielem mieszkania będzie nadal. Sąd może również wprowadzić zakaz zbliżania się sprawcy do poszkodowanego.

Pracownik socjalny w razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą ma prawo odebrać dziecko z rodziny i umieścić je u innej niezamieszkującej wspólnie z osobami, które doprowadziły do przemocy, rodzinie zastępczej lub całodobowej placówce opiekuńczo-wychowawczej, a także u osób najbliższych dziecka, np. dziadków. Decyzję podejmuje pracownik socjalny wspólnie z funkcjonariuszem policji a także lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką. Po takim zdarzeniu zawiadamia się Sąd.

W 2017 roku wpłynęło 29 Niebieskich Kart, w związku z czym były podjęte odpowiednie procedury, zwołano 31 grup roboczych.

7. Wspieranie rodziny i systemu pieczy zastępczej.

Aktualny statut Ośrodka w katalogu zadań powierzonych do realizacji zawiera również zadania wynikające z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej weszła w życie 1 stycznia 2012 r. i nałożyła na jednostki samorządowe szereg nowych zadań, na których też spoczywa obowiązek finansowania. Opiekę nad rodziną i pieczę zastępczą „wyjęto” z ustawy o pomocy społecznej. Należy zwrócić uwagę, że przy realizacji nowej ustawy na poziomie gminy, nie obowiązują żadne kryteria finansowe, co oznacza, że beneficjentem może być każda rodzina, w której występują problemy opiekuńczo – wychowawcze z dziećmi. Wspieranie rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych to zespół planowych działań mających na celu przywrócenie rodzinie zdolności do wypełniania tych funkcji.

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej jest obszernym aktem prawnym regulującym zasady i formy wspierania rodzin z trudnościami w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych i dzieci niedostosowanych społecznie oraz zasady sprawowania pieczy zastępczej. Jej przepisy określają również zadania administracji publicznej w zakresie wspierania rodziny i pieczy zastępczej na każdym szczeblu samorządu, zasady finansowania oraz role administracji publicznej w zakresie postępowania adopcyjnego.

Nowe zadania jednostki samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej realizują we współpracy ze środowiskiem lokalnym, sądami i ich organami pomocniczymi, Policją, instytucjami oświatowymi, podmiotami leczniczymi, a także kościołami i związkami wyznaniowymi oraz organizacjami społecznymi. Zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są realizowane zgodnie z zasadą pomocniczości.

Stosując ustawę o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej należy mieć na względzie podmiotowość dziecka i rodziny oraz prawo dziecka do:

- 1) wychowania w rodzinie, a w razie konieczności wychowywania dziecka poza rodziną – do opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej, jeśli jest to zgodne z dobrem dziecka;
- 2) powrotu do rodziny;
- 3) utrzymywania osobistych kontaktów z rodzicami, z wyjątkiem przypadków, w których sąd zakazał takich kontaktów;
- 4) stabilnego środowiska wychowawczego;
- 5) kształcenia, rozwoju uzdolnień, zainteresowań i przekonań oraz zabawy i wypoczynku;
- 6) pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia;
- 7) ochrony przed arbitralną lub bezprawną ingerencją w życie dziecka;
- 8) informacji i wyrażania opinii w sprawach, które go dotyczą, odpowiednio do jego wieku i stopnia dojrzałości;
- 9) ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem;
- 10) poszanowania tożsamości religijnej i kulturowej;
- 11) dostępu do informacji dotyczących jego pochodzenia.

Rodzina, definiowana jako osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące, może otrzymać wsparcie przez działania szeregu instytucji.

Położono nacisk na pracę z rodziną, by tam, gdzie to możliwe, nie dopuszczać do odebrania dziecka rodzicom. Umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej ma stanowić ostateczność po wyczerpaniu gwarantowanych przepisami możliwości pomocy rodzinie, z wyjątkiem stanów zagrożenia bezpieczeństwa dzieci czy porzucenia dziecka. Ma to związek ze zwiększeniem odpowiedzialności gminy za działania profilaktyczne przez współfinansowanie pobytu dziecka w opiece zastępczej - im dłużej tam będzie, tym więcej gmina będzie dopłacać. Ustawa wprowadziła także duże zmiany w organizacji rodzinnej opieki zastępczej oraz szereg rozwiązań, które zachęcać mają do zostawiania rodziną zastępczą. W sytuacji konieczności odebrania dziecka z rodziny naturalnej, powinno ono zostać powierzone rodzinnej pieczy zastępczej (rodzina zastępcza lub rodzinny dom dziecka).

Rodzinna piecza zastępcza, jej organizacja i funkcjonowanie stanowi zadanie powiatu.

Praca z rodziną naturalną, wsparcie dla rodzin zastępczych i adopcyjnych, instytucje asystenta rodziny i koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej - to najważniejsze zmiany.

Ustawa wprowadziła instytucję asystenta rodziny, którego zadaniem jest praca z rodzinami mającymi trudności oraz - na poziomie gmin - koordynacja współpracy poszczególnych ośrodków zajmujących się pomocą rodzinie, praca z nauczycielami, pedagogami, organizacjami pozarządowymi. Jego opiece może podlegać nie więcej niż 20 rodzin.

Rodziny zagrożone kryzysem mają być stale monitorowane przez pracowników socjalnych, pedagogów szkolnych, pracowników medycznych i inne instytucje, które kontaktują się z rodziną, w tym także przez policję i kuratorów sądowych.

Rola asystenta rodziny

W przypadku, gdy ośrodek pomocy społecznej poweźmie informację o rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, pracownik socjalny przeprowadza w tej rodzinie wywiad środowiskowy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej. Po dokonaniu analizy sytuacji rodziny, pracownik socjalny przeprowadzający wywiad środowiskowy wnioskuje do kierownika ośrodka pomocy społecznej o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny.

Asystent rodziny prowadzi pracę z rodziną w miejscu jej zamieszkania lub w miejscu wskazanym przez rodzinę.

Do zadań asystenta rodziny należy w szczególności:

1. opracowanie i realizacja planu pracy z rodziną we współpracy z członkami rodziny i w konsultacji z pracownikiem socjalnym ośrodka pomocy społecznej,
2. opracowanie, we współpracy z członkami rodziny i koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, planu pracy z rodziną, który jest skoordynowany z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej;
3. udzielanie pomocy rodzinom w poprawie ich sytuacji życiowej, w tym w zdobywaniu umiejętności prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego;
4. udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów socjalnych;
5. udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów psychologicznych;
6. udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych z dziećmi;
7. wspieranie aktywności społecznej rodzin;
8. motywowanie członków rodzin do podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
9. udzielanie pomocy w poszukiwaniu, podejmowaniu i utrzymywaniu pracy zarobkowej;
10. motywowanie do udziału w zajęciach grupowych dla rodziców, mających na celu kształtowanie prawidłowych wzorców rodzicielskich i umiejętności psychospołecznych;
11. udzielanie wsparcia dzieciom, w szczególności poprzez udział w zajęciach psychoedukacyjnych;
12. podejmowanie działań interwencyjnych i zaradczych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i rodzin;
13. prowadzenie indywidualnych konsultacji wychowawczych dla rodziców i dzieci;
14. prowadzenie dokumentacji dotyczącej pracy z rodziną;
15. dokonywanie okresowej oceny sytuacji rodziny, nie rzadziej niż co pół roku, i przekazywanie tej oceny dyrektorowi Ośrodka realizującego zadanie;
16. monitorowanie funkcjonowania rodziny po zakończeniu pracy z rodziną;
17. sporządzanie, na wniosek sądu, opinii o rodzinie i jej członkach;
18. współpraca z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, właściwymi organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami i osobami specjalizującymi się w działaniach na rzecz dziecka i rodziny;
19. współpraca z zespołem interdyscyplinarnym lub grupą roboczą, o których mowa w art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie lub innymi podmiotami, których pomoc przy wykonywaniu zadań uzna za niezbędną.
20. Plan pracy z rodziną obejmuje zakres realizowanych działań mających na celu przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, a także zawiera terminy ich realizacji i przewidywane efekty.
21. Liczba rodzin, z którymi jeden asystent rodziny może w tym samym czasie prowadzić pracę, jest uzależniona od stopnia trudności wykonywanych zadań, jednak nie może przekroczyć 20.
22. Pomoc w opiece i wychowaniu dziecka (art.18-28 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej)

W 2017 roku Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie zatrudniał na podstawie umowy o pracę trzech asystentów rodziny (2 etaty), którzy świadczyli usługi w stosunku do 19 rodzin objętych wsparciem.

L.P.	LICZBA RODZIN KORZYSTAJĄCYCH Z USŁUG ASYSTENTÓW RODZINY, Z TEGO:	LICZBA RODZIN
1.	Do 3 miesięcy	0
2.	Powyżej 3 do 12 miesięcy	3
3.	Powyżej 1 roku	16
4.	Przeciętny czas pracy Asystenta z rodziną (czasookres)	31
5.	Liczba rodzin, z którymi asystent rodziny zakończył pracę, w tym:	3
	• Ze względu na osiągnięcie celów	2
	• Ze względu na zaprzestanie współpracy przez rodzinę	0
	• Ze względu na brak efektów	1
	• Ze względu na zmianę metody pracy	0
6.	Liczba rodzin, które korzystały z usług asystenta rodziny	19

Głównymi powodami objęcia opieką asystenta była bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, bezrobocie, alkoholizm, przemoc w rodzinie.

Współpraca asystenta z rodziną miała na celu:

- poprawę funkcjonowania rodziny w środowisku,
- poprawa funkcjonowania dzieci w środowisku szkolnym,
- podniesienie kompetencji wychowawczych rodziców,
- wdrożenie nawyków higienicznych,
- integrację członków rodziny.

Ponadto w zależności od indywidualnej sytuacji rodzin asystent rodziny ustalał cele i zadania szczegółowe.

Wspieranie rodziny prowadzone jest za jej zgodą i przy jej aktywnym udziale. Wszelkie działania mają na celu zminimalizowanie negatywnych zachowań, polepszenie sytuacji dziecka i rodziny, zwiększenie poczucia bezpieczeństwa socjalnego.

8. Placówki Wsparcia Dziennego

Od 01 stycznia 2015 r. MGOPS w Łobzie prowadzi dwie placówki wsparcia dziennego, które działają przy szkołach podstawowych w Łobzie. Każda z Placówek prowadzona jest przez jedną wychowawczynię, zatrudnioną na $\frac{3}{4}$ etatu na podstawie umowy o pracę.

Naboru dzieci do udziału w zajęciach Placówek dokonują wychowawcy klas, pedagog szkolny i nauczyciele w oparciu o informacje o sytuacji rodzinnej lub opinii Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, a także pracownik socjalny i asystent Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Dzieci mogą być również przyjęte na własną prośbę lub prośbę rodziców lub opiekunów prawnych. Do przyjęcia wychowanka wymagana jest zgoda rodziców/opiekunów prawnych.

Podstawowym kryterium przyjęcia dziecka jest jego sytuacja rodzinna, dysfunkcyjność rodziny, potrzeba wsparcia i opieki, zaburzenia zachowania, zaniedbania wychowawcze i dydaktyczne. Każda z Placówek obejmuje opieką 15 dzieci w wieku od 6 do 11 lat.

Zajęcia w placówkach odbywają się cały rok przez 5 dni w tygodniu, 4 godziny dziennie i są nieodpłatne. Każdy z uczniów ma możliwość spożycia jednego posiłku - podwieczorku. Zajęcia odbywają się również w dni wolne od nauki, tj. w okresie ferii świątecznych, zimowych, rekolekcji,

wakacji.

Celem placówek jest zapewnienie opieki wychowawczej, pomoc w nauce, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień wychowanków, rozwijanie zainteresowań, uzdolnień dziecka oraz łagodzenie niedostatków wychowawczych w rodzinie i eliminowanie zaburzeń zachowania.

Uczniowie pod opieką wychowawcy uczą się piosenek, odrabiają zadania domowe, wykonują prace plastyczne, grają w gry planszowe, korzystają z sali komputerowej, a także uczestniczą w zajęciach sportowych, biorą udział w konkursach.

Ponadto wychowawcy organizują:

- Dzień Kobiet, Dzień Dziecka, Dzień Chłopaka, Andrzejki, Mikołajki, Wigilię.
- Wycieczki do parku, na plac zabaw, do biblioteki.
- Wyjazdy na basen, do kina.

Zajęcia organizowane w Placówkach Wsparcia Dziennego cieszą się wśród dzieci dużą popularnością.

9. Klub Seniora Łobeziaczy „Senior+”

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łobzie w 2017 roku przystąpił do programu Wieloletniego Senior+ na lata 2015 - 2020. W związku z pozytywnie zaopiniowanym wnioskiem udało się pozyskać środki na utworzenie Klubu Seniora. Klub Seniora Łobeziaczy „Senior+” zlokalizowany jest na parterze Łobeskiego Domu Kultury. Klub jest częścią obiektu, która została dostosowana do potrzeb osób starszych oraz nie w pełni sprawnych. Do dyspozycji seniorów jest pomieszczenie klubowe wyposażone w sprzęt RTV, komputery z dostępem do Internetu oraz wygodne kanapy, zaplecze kuchenne, wydzielone miejsce pełniące funkcję szatni oraz łazienki przystosowane także dla osób niepełnosprawnych.

Celem Programu jest zwiększenie uczestnictwa w życiu społecznym seniorów poprzez rozbudowę infrastruktury ośrodków wsparcia w środowisku lokalnym. Celem Programu jest w szczególności zapewnienie wsparcia seniorom (osobom nieaktywnym zawodowo w wieku 60+) przez umożliwienie korzystania z oferty na rzecz społecznej aktywizacji, w tym oferty obejmującej usługi w zakresie aktywności ruchowej, a także oferty edukacyjnej, kulturalnej i rekreacyjnej.

Koszt całkowity utworzenia placówki zgodnie z wytycznymi Programu Senior + wyniósł 105.783,29 zł.

10. Karta Dużej Rodziny, Zachodniopomorska Karta Rodziny oraz Zachodniopomorska Karta Seniora.

Ogólnopolska Karta Dużej Rodziny to system zniżek dla rodzin wielodzietnych. Przysługuje niezależnie od dochodu rodzinom z przynajmniej trójką dzieci. Karta Dużej Rodziny oferuje system zniżek oraz dodatkowych uprawnień. Jej posiadacze będą mieli możliwość korzystania z katalogu oferty kulturalnej, rekreacyjnej czy transportowej na terenie całego kraju. Zniżki mogą oferować nie tylko instytucje publiczne, ale również przedsiębiorcy prywatni. Przystępując do programu zyskują prawo do posługiwania się znakiem „Tu honorujemy Kartę Dużej Rodziny”.

Zasady przyznawania kart

Prawo do w/w Karty ma każdy członek rodziny, w której rodzic (rodzice) lub małżonek rodzica mają na utrzymaniu przynajmniej troje dzieci, czyli:

- ojciec i matka – bezterminowo,
- macocha lub ojczym (małżonek jednego z rodziców) – bezterminowo,
- dzieci:

- do 18 r.ż.,
 - do dnia 30 września następującego po końcu roku szkolnego, jeżeli dalej uczą się w szkole,
 - do końca roku akademickiego, zgodnie z oświadczeniem o planowanym terminie ukończenia nauki w szkole wyższej,
- dzieci niepełnosprawne - na czas obowiązywania orzeczenia o niepełnosprawności.

Kartę mogą dostać także rodziny zastępcze i rodzinne domy dziecka.

Prawo do posiadania Karty przysługuje członkowi rodziny wielodzietnej, który jest:

1. osobą posiadającą obywatelstwo polskie, mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2. cudzoziemcem mającym miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 oraz art. 186 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. z 2017 r. poz. 2206), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, jeżeli zamieszkuje z członkami rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3. mającym miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członkom jego rodziny w rozumieniu art. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz.U. z 2017 r. poz. 900), posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ważne jest, aby w chwili składania wniosku rodzina spełniała w/w warunki. Jeśli w chwili składania wniosku rodzina nie ma na utrzymaniu co najmniej trojga dzieci spełniających wymienione wyżej warunki, Karta Dużej Rodziny nie będzie przysługiwała żadnemu z jej członków.

Kartę Dużej Rodziny mogą otrzymać rodzic, którzy nie są pozbawieni w stosunku do co najmniej trojga dzieci władzy rodzicielskiej ani ograniczeni we władzy rodzicielskiej przez umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej.

W 2017 r. wydano 67 Kart Dużej Rodziny.

Wsparciem Zachodniopomorskiej Karty Rodziny objęte są rodziny z minimum dwojgiem dzieci, z terenu województwa zachodniopomorskiego. Program Zachodniopomorskich Kart Rodziny ma na celu poprawę sytuacji rodzin. Karta umożliwia korzystanie, na preferencyjnych warunkach, z katalogu ofert: kultury, edukacji, rekreacji, transportu i innych usług oferowanych przez partnerów Programu. O wydanie Zachodniopomorskiej Karty Rodziny mogą ubiegać się:

- a) małżonkowie prowadzący wspólne gospodarstwo domowe z minimum dwojgiem dzieci oraz dzieci (do 18 roku życia lub 26 roku życia w przypadku kontynuowania nauki, dożywotnio w przypadku dzieci legitymujących się orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności),
- b) rodziny zastępcze zamieszkałe pod wspólnym adresem,
- c) rodzinne domy dziecka.

Wsparciem Zachodniopomorskiej Karty Seniora objęte są osoby, które ukończyły 60 lat zamieszkałe na terenie województwa zachodniopomorskiego. Karta umożliwia korzystanie, na preferencyjnych warunkach, z katalogu ofert: kultury, edukacji, rekreacji, transportu i innych usług oferowanych przez partnerów Programu.

Karty wydawane są **bezpłatnie**.

W 2017 roku wydano 14 Zachodniopomorskich Kart Rodziny i 12 Zachodniopomorskich Kart Seniora.

Dyrektor
Dorota Skólmowska